

ring af en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden over et barn, ved ændring af barnets navn. Det kan derfor ikke udelukkes, at der på baggrund af eventuel senere praksis fra Domstolen kan vise sig behov for at justere bestemmelsen.

Høring kan efter udvalgets opfattelse undlades i tilfælde, hvor barnet aldrig har båret den pågældende forælders efternavn eller mellemnavn, se betænkningen, side 111-112. Som følge heraf vil det ikke være nødvendigt at indføre en høringsregel ved navngivning af et barn.

Det samme må efter udvalgets opfattelse antages i den situation, hvor barnet har båret f.eks. en faders efternavn, men hvor dette efterfølgende er ændret til et andet efternavn, og hvor der herefter på ny bliver tale om at ændre barnets efternavn. Det skyldes, at en ændring af det nye efternavn ikke kan anses for en yderligere svækkelse af båndet mellem barnet og barnets far, da barnets efternavn i forvejen ikke viser et sådant bånd.

For at der skal lægges vægt på holdningen hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, må det udover, at barnet bærer samme efternavn eller mellemnavn som den pågældende forælder, formentlig yderligere kræves, at denne har haft en særlig tilknytning til barnet, f.eks. ved at have boet sammen med barnet. Det vurderes imidlertid, at det ikke vil være muligt i lovgivningen på tilstrækkelig sikker vis at afgrænse, i hvilke tilfælde høring kan undlades. Der kan endvidere tænkes tilfælde, hvor det først efter en høring af den pågældende forælder vil være muligt at tage stilling til, om der er en sådan forbindelse mellem barnet og den pågældende forælder, at der skal lægges vægt på dennes holdning til spørgsmålet om ændring af barnets mellem- eller efternavn.

Udvalget har derfor fundet, at der i sager, hvor barnet bærer samme mellem- eller efternavn som en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, bør indsættes en generel regel om høring af den pågældende forælder. Høring bør dog kunne undlades, hvis en høring skønnes at kunne være til væsentlig skade for barnet eller at ville medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen.

5.4.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at der på ny af hensyn til overholdelse af Menneskerettighedskonventionen bør indføres en regel om, at der i sager om ændring af et barns navn under visse omstændigheder skal ske

høring af en forælder uden del i forældremyndigheden.

Det er dog ministeriets opfattelse, at en sådan høringspligt ikke kun som anført af udvalget bør omfatte sager, hvor barnet bærer samme mellem- eller efternavn som forælderen uden del i forældremyndigheden. Ministeriet finder, at høringspligten også bør omfatte tilfælde, hvor barnet bærer den pågældende forælders fornavn som mellem- eller efternavn, idet dette også må antages at betegne en slægtsmæssig tilknytning mellem barn og forælder, se nærmere pkt. 2.8.3. Lovforslagets § 23 er affattet i overensstemmelse hermed.

Som anført i pkt. 5.2.3. vil en forsvarlig sagsbehandling af sager efter den foreslåede § 23 blive sikret ved, at der i medfør af lovforslagets § 21, stk. 2, fastsættes bestemmelser om, at klager over afgørelser efter § 23 vil blive givet opsættende virkning.

5.5. Gebyr

5.5.1. Gældende ret

Efter §§ 17 a og 17 b i den gældende navnelov skal der som udgangspunkt betales et beløb på 3.000 kr. for udstedelse af navnebevis. Betaling sker samtidig med indgivelsen af ansøgning om navnebevis. Udfærdiges navnebevis ikke, tilbagebetales beløbet.

Omfatter en ansøgning flere personer, skal der betales for hver ansøger. Der skal dog kun betales 3.000 kr., hvis ansøgningen omfatter ægtefæller, mindreårige søskende, eller forældre og mindreårige børn.

Bestemmelserne om mindreårige søskende og børn finder tilsvarende anvendelse på mindreårige sted- eller plejebørn.

Der skal ikke ske betaling for udfærdigelse af navnebevis for et barn, hvis ansøgning indgives inden 6 måneder efter barnets fødsel eller inden 6 måneder efter adoption af barnet.

Efter § 17 b skal der på ny indbetales et gebyr på 3.000 kr. til statsamtet, hvis et afslag påklages.

Navngivning og navneændring i ministerialbogen er i dag gebyrfri.

Reglerne om gebyr for udfærdigelse af navnebevis blev oprindeligt fastsat ved bekendtgørelse nr. 877 af 20. december 1989 om brugerbetaling inden for det familieretlige område. Gebyret blev fastsat til 3.000 kr. Gebyret blev lovreguleret ved ændring af navneloven ved lov nr. 386 af 20. maj 1992. Ved denne lovændring blev det som noget nyt gebyr frit at få et navnebevis til børn under 6 måneder. Baggrunden for ændringen var, at mange forældre klagede over, at de